

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Kzz 80/10
14.04.2010. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Nevenke Važić, predsednika veća, Anđelke Stanković, Veska Krstajića, Ljubice Knežević-Tomašev i Mirjane Ivić, članova veća, sa savetnikom Olgicom Kozlov, zapisničarem, u krivičnom predmetu okrivljenog Ž.R, zbog krivičnog dela laka telesna povreda iz člana 122. stav 1. Krivičnog zakonika, odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Srbije Ktz. 903/08 od 2.12.2009. godine, podignutom protiv pravnosnažnih presuda Opštinskog suda u Kraljevu K. 964/06 od 25.10.2007. godine i Okružnog suda u Kraljevu Kž. 154/08 od 31.7.2008. godine, u sednici veća održanoj 14.4.2010.godine, u odsustvu uredno obaveštenog Republičkog javnog tužioca Srbije, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovan zahtev za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Srbije Ktz. 903/08 od 2.12.2009.godine, podignut protiv pravnosnažnih presuda Opštinskog suda u Kraljevu K. 964/06 od 25.10.2007. godine i Okružnog suda u Kraljevu Kž.154/08 od 31.7.2008.godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Kraljevu K. 964/06 od 25.10.2007.godine, Ž.R. oglašen je krivim zbog izvršenog krivičnog dela laka telesna povreda iz člana 122. stav 1. KZ za koje mu je izrečena uslovna osuda tako što je utvrđena kazna zatvora u trajanju od četiri meseca, koja se neće izvršiti ukoliko okrivljeni u roku od jedne godine, od dana pravnosnažnosti presude, ne učini novo krivično delo.

Presudom Okružnog suda u Kraljevu Kž. 154/08 od 31.7.2008. godine u stavu I izreke odbijena je kao neosnovana žalba punomoćnika privatnog tužioca S.M, a presuda Opštinskog suda u Kraljevu K. 964/06 od 25.10.2007.godine je potvrđena, dok je u stavu II izreke delimičnim uvažanjem žalbe branioca okrivljenog Ž.R. ukinuta presuda Opštinskog suda u Kraljevu K. 964/06 od 25.10.2007.godine, samo u delu odluke o troškovima krivičnog postupka i u tom delu je predmet vraćen prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje.

Republički javni tužilac Srbije podigao je zahtev za zaštitu zakonitosti protiv navedenih pravnosnažnih presuda Opštinskog i Okružnog suda u Kraljevu, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP-a, sa obrazloženjem da izreka prvostepene presude nije razumljiva, te da je protivurečna, jer nije navedeno u činjeničnom opisu kako je privatni tužilac zadobio laku telesnu povredu u vidu oguljotine kože na levom kolenu, a u razlozima je navedeno da je ista uzrokovana padom na tvrdu podlogu, nakon što ga je okrivljeni, prethodno, udario pesnicom u predelu slepoočnice. Predlog javnog tužioca je da se zahtev uvaži i utvrdi da je, na napred navedeni način, povređen zakon u korist okrivljenog Ž.R.

Vrhovni kasacioni sud je, odlučujući na osnovu člana 90. stav 1. Zakona o uređenju sudova („Službeni glasnik RS“, broj 116 od 22.12.2008. godine), održao sednicu veća, u smislu člana 422. stav 3. Zakonika o krivičnom postupku, u odsustvu uredno obaveštenog Republičkog javnog tužioca Srbije, na kojoj je razmotrio spise predmeta sa zahtevom, pa je našao:

Zahtev za zaštitu zakonitosti nije osnovan.

Prema nalaženju ovog suda, neosnovano se u zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Srbije ukazuje na postojanje bitne povrede odredbe krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP-a, jer je izreka prvostepene presude jasna i neprotivrečna, a iz sadržine izreke proizlaze sva zakonska obeležja krivičnog dela za koje je okrivljeni oglašen krivim, pa i to da je postupao sa umišljajem, a u obrazloženju sud je dao razloge za činjenični i pravni zaključak. S toga se zahtevom Republičkog javnog tužioca Srbije neosnovano ističe suprotno.

Vrhovni kasacioni sud nalazi da postoji obaveza suda da u izreku presude unese sve odlučne činjenice od značaja za postojanje krivičnog dela i krivice okrivljenog. Međutim, kod utvrđenja prvostepenog suda, u izreci presude, da je okrivljeni Ž.R. oštećenog S.M. pesnicom udario u predelu desne slepoočnice od kog udarca je privatni tužilac zadobio laku telesnu povredu u vidu krvnog podliva, i oguljotinu kože na levom kolenu, te navoda u obrazloženju presude da je privatni tužilac od udarca okrivljenog zadobio laku telesnu povredu u vidu krvnog podliva u desnom slepoočnom delu glave, a potom, od pada na tlo i oguljotinu kože na levom kolenu, izreku ne čini nejasnom, pa je neosnovan navod javnog tužioca u zahtevu da nije označena radnja izvršenja krivičnog dela laka telesna povreda iz člana 122. stav 1. KZ. Ovo zbog toga što sud ima obavezu da u izreku unese sva odlučna činjenična utvrđenja, ali nije u obavezi da u istu unosi i najsitnije detalje činjeničnog utvrđenja.

Samim tim, ni u žalbenom postupku pred Okružnim sudom u Kraljevu nije učinjena ista bitna povreda odredaba krivičnog postupka, pa se suprotni navodi u zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca, ocenjuju kao neosnovani.

Iz iznetih razloga, Vrhovni kasacioni sud je, odlučio kao u izreci presude, na osnovu člana 30. stav 1. Zakona o uređenju sudova i primenom člana 424. ZKP-a.

Zapisničar,
Olgica Kozlov,s.r.

Predsednik veća
sudija,
Nevenka Važić,s.r.